

trusselsniveau efter 11. september 2001 og er drøftet med PET.

Forslaget er således møttet på ganske særlige forhold, hvor fri adgang til ovennævnte arkivalier kan indebære en sikkerhedsmæssig risiko for enkeltpersoner eller grupper af personer. Der kan f.eks. være tale om oplysninger om religiøse, familiemæssige eller andre private forhold.

Med de ord vil jeg sige tak for de mange positive bemærkninger og ser frem til en velvillig behandling i Kulturudvalget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 58:

Forslag til folketingsbeslutning om mærkning af fødevarer med slagtemetode.

Af Christian H. Hansen (DF) m.fl.
(Fremsat 7/12 2006).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg kan indledningsvis oplyse, at krav til mærkning af fødevarer er reguleret i bekendtgørelsesform. Ændringer af mærkningskrav bør derfor i givet fald ikke ske ved lov, som det er foreslået, men altså i bekendtgørelsesform.

Som reglerne er i dag, er der ikke krav om mærkning af animalske produkter med slagtemetode. Producenter og detailhandel kan derimod frivilligt mærke med slagtemetode, forudsat at det sker på en måde, så forbrugerne ikke bliver vildledt.

Danmark kan ikke ensidigt indføre et generelt krav om mærkning med slagtemetode. Området for horisontal mærkning af fødevarer er totalt harmoniseret ved det såkaldte mærkningsdirektiv, hvorefter medlemsstaterne alene har to muligheder for at gennemføre nationale regler.

Enten kan der ved fællesskabsbestemmelser, som finder anvendelse på bestemte fødevarer, men ikke på fødevarer generelt, foreskrives flere obligatoriske oplysninger end dem, der følger af direktivet. Disse supplerende obligatoriske oplysninger kan vedtages i både EU-regi og efter en i direktivet fastsat notifikationsprocedure i nationalt regi, men altså kun på konkrete varegrupper og ikke på fødevarer generelt.

Eller også skal et ensidigt dansk mærkningskrav om slagtemetode kunne begrundes i hensyn til beskyttelse af den offentlige sundhed, i hensyn til bekæmpelse af bedrageri eller i hensyn til beskyttelse af industriel eller kommerciel ejendomsret.

Den første mulighed kan ikke anvendes i forhold til et generelt krav om mærkning med slagtemetode. Og den anden mulighed kan ikke anvendes, da mærkningskravet ikke kan begrundes i nogen af de tre nævnte hensyn. Således vil det i praksis kræve en fællesskabsbeslutning at indføre mærkningskravet.

Jeg lægger naturligvis stor vægt på, at mærkningen af fødevarer sikrer, at forbrugerne får de oplysninger om fødevareren, som forbrugerne har brug for. Vi har allerede i dag en lang række krav til mærkning af fødevarerne, som sikrer det. Men regeringen arbejder aktivt for at optimere mærkningsreglerne. I forbindelse med den igangsatte revision af mærkningsreglerne i EU arbejder vi således for indførelse af obligatorisk næringsdeklaration og fælles EU-ernæringsmærkning, begge dele, fordi vi mener, at kravene indeholder information, som mange forbrugere efterspørger.

I den forbindelse mener jeg, at det er en væsentlig afvejning at holde sig for øje, at det på den ene side er vigtigt, at forbrugerne får de oplysninger, som de har behov for, og på den anden side er det vigtigt, at der ikke er så mange mærkningsoplysninger på pakningerne, at forbrugerne opgiver at læse dem, fordi det synes for uoverskueligt.

Afvejningen skal efter min opfattelse under alle omstændigheder altid tage udgangspunkt i, om der er et reelt behov, idet det grundlæggende er min opfattelse, at vi alene skal lovgive, hvor

der er et behov for det. Jeg tvivler på, om der er et reelt behov for dette mærkningskrav.

Kl. 10.30

Afslutningsvis skal jeg meddele, at regeringen med henvisning til de bevæggrunde, som jeg her har nævnt, ikke kan støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er sådan, at familie- og forbrugerministeren jo har den titel, jeg lige har sagt, nemlig familie- og forbrugerministeren. Men spørgsmålet er, om vi ikke snart skal sløjfe det sidste, forbrugerministeren, og bare nøjes med at sige familieminister.

Der er mange forbrugere, der faktisk ønsker, at det her bliver indført, således at slagtemetoden fremgår. Bortset fra at ministeren som sædvanlig er rigtig god til at gemme sig bag det store, stygge EU og give EU skylden for, at man ikke kan gøre noget som helst herhjemme, hvad der i øvrigt desværre også er rigtigt, kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre ministerens egen holdning til, hvorfor forbrugerne ikke må få relevante oplysninger om eksempelvis slagtemetoden.

Forbrugerministeren har jo selv været ude at lancere nogle mærkningsordninger på andre områder, efterhånden som der nu kommer nogle signaler i samfundet om, at man ønsker dem. Der holder man sig jo ikke tilbage, bortset fra at man også, når det er gældende, altid går ud og siger, at man vil gøre en masse, velvidende at man bagefter kan gemme sig bag EU og sige: Nej, det kan så heller ikke lade sig gøre, det var jo ærgerligt.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg er sådan set meget enig med Dansk Folkepartis ordfører i, at vi skal have den bedst mulige mærkning til forbrugerne. Men jeg synes også, vi skal være enige om, at vi skal indføre mærkningsregler der, hvor der er et reelt behov. Jeg må indrømme, at jeg har svært ved at se et behov for et nyt mærke med slagtemetode. Vi har ikke fået nogen henvendelser fra borgere eller forbrugere, der ønskede at få det her mærke. Jeg har ikke fået henvendelser fra nogen organisationer. Jeg ved ikke, om Dansk Folkeparti har kendskab til, at der er et meget stort behov, men jeg kan simpelt hen ikke se, at behovet er der.

Derfor mener jeg ikke, at det er relevant at arbejde på at få et sådant mærke.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Henvendelsen om behovet kommer til ministeren i dag, for hvis der ikke var et behov, var der sådan set ingen grund til, at vi var kommet med beslutningsforslaget. Henvendelsen kommer jo til ministeren i dag.

Men ministeren siger så, at hun ikke lige føler, at der er behov for det her. Hvorfor skulle der ikke være behov for, at man som forbruger kan se, hvilken slagtemetode der er blevet brugt? Jeg kunne da også forestille mig, at vi på længere sigt skulle kunne se – hvad man i øvrigt kan på nogle varer i dag, men det er så stadig væk en frivillig ordning – hvor det enkelte dyr stammer fra, altså f.eks. fra hvilken gård, dyret kommer fra. Det er da også en relevant oplysning. Det her er da lige så relevant som det mærke, forbrugerministeren i hvert fald udadtil har sagt hun ønsker, men ikke kan få indført på grund af EU, nemlig ernæringsmærket.

Jeg vil også gerne sige: Den tendens til at gemme sig bag EU, er det, fordi man vil være den pæne dreng eller pige i klassen, eller er det, fordi man ikke tør tage sagerne? Vi har jo for nylig set, at transfedtsyresagen, som man valgte at tage, endte godt for Danmark. Hvorfor tør man ikke? Hvorfor er man så bange for EU?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Jeg vil gerne gentage: Jeg synes, at forbrugerne skal have de bedst mulige mærkningsregler, men jeg synes også, at det, når vi laver nye mærker, skal være noget, der er et reelt behov for. Jeg må indrømme, at jeg har svært ved at se behovet og efterspørgslen efter et mærke om slagtemetode. Jeg har også ledt efter det i begrundelsen til det her beslutningsforslag, men jeg savner den grundlæggende årsag til, at vi skulle indføre et mærke om slagtemetode.

Det, man også skal huske på, er, at vi, hvis vi laver sådan et nationalt mærke, jo ikke har mulighed for at putte mærke på det importerede kød. Det vil sige, at der vil være noget af det, vi vil kunne mærke, men andet vil vi ikke kunne mærke.

Det, jeg synes vi skal gå efter, og det, vi også vil arbejde for i forbindelse med EU's revision af mærkningsreglerne, er et mærke om produk-

tionsform, for det tror jeg der kan være god ræson i. Det har også et dyrevelfærdsmæssigt perspektiv, og det er faktisk noget, vi vil tage med ned til EU og få med ind i de kommende forhandlinger. Men jeg kan simpelt hen ikke se behovet for mærkning om slagtemetoden.

Jeg vil gerne understrege: Vi tør godt tage sagerne i EU, det synes jeg også transfedtsyresagen har vist. Når der er videnskabeligt belæg, og når vi forskningsmæssigt kan dokumentere, at der er en sundhedsrisiko for de danske forbrugere, så tager vi også sagerne i EU.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ministeren. Første ordfører bliver fru Inger Støjberg. Nej, fru Inger Beinov Støjberg. Ja, det er lige med at lære det.

Inger Beinov Støjberg (V):

Det centrale i det beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har fremsat, og som vi drøfter i dag, er, at der ønskes et nationalt regelsæt for mærkning af kød, alt efter hvilken slagtemetode der er benyttet.

Kl. 10.35

Det vigtige med hensyn til, hvilken slagtemetode der er brugt, må være, at dyret ikke har lidt under slagtingen. Og selv om det ikke tydeligt fremgår af beslutningsforslaget, forventer jeg, at det netop er det dyrevelfærdsmæssige aspekt, som Dansk Folkeparti sætter øverst som begrundelse for netop at fremsætte det her beslutningsforslag.

Det er derfor meget vigtigt at se på de reelle forhold, for som det er i dag, foregår al slagting i Danmark humant, og det vil sige på en måde, hvor dyrene er bedøvet, inden en f.eks. halal-slagting finder sted. Der er derfor efter Venstres mening ingen begrundelse for at mærke kødet.

Derudover er området for mærkning jo, som ministeren også sagde lige før, omfattet af fælles EU-regler, og det er derfor en sag, der rækker ud over Danmarks grænser. Vi kan med andre ord ikke på egen hånd indføre særlige nationale mærkningsregler på området.

Venstre støtter ikke forslaget.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Nu kan jeg høre, at Venstre siger, at det her ikke er noget, vi kan gøre, igen på grund af EU, som Venstre jo er så glad for. Venstre er glad for, at vi har et EU, som kan være med til at knægte for-

brugerne herhjemme og være med til at bestemme, hvordan vi skal sætte vores standarder herhjemme. Det er Venstre utrolig glad for.

Jeg er også glad for, at Venstre siger og konstaterer, at det er rigtigt, at Dansk Folkeparti sætter dyrevelfærden højt også i det her forslag. Det er nemlig korrekt, så tak for den oplysning.

Spørgsmålet må gå lidt på: Hvad er det, der får Venstre til at tro på, at man ikke ønsker den her form for mærkning? Hvorfor vil Venstre ikke være med til at sige: Vi sætter forbrugerne højere, end vi sætter EU, så vi indfører det her, og så tager vi en sag?

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Jeg skal slet ikke lægge skjul på, at Venstre og jeg er store tilhængere af fælles europæiske regler også på forbrugerområdet, for jeg mener, at forbrugerpolitik rækker langt ud over Danmarks grænser, og jeg mener simpelt hen, at det også er det bedste for de danske forbrugere, ligesom det er det bedste for europæiske forbrugere, at der er ens regler på tværs af grænserne.

Hr. Christian H. Hansen spørger om, hvad det ellers er, der får os til at afvise det, og hvorfor vi ikke kan se en begrundelse. Jeg må indrømme, at det jo selv her i beslutningsforslaget, som Dansk Folkeparti med hr. Christian H. Hansen som bannerfører har fremsat, ikke rigtig er begrundet, hvorfor vi skal have den her mærkningsordning. Derfor er det så, at jeg står heroppe og gætter mig til, at det må være på grund af dyrevelfærd, og når vi kan se, at der ingen dyrevelfærdsmæssige problemer er, fordi man bedøver dyrene, inden de bliver slagtet, er det jo begrundelsen, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Bare man for en gangs skyld kunne få Venstre til at tage de briller af, som har en masse EU-stjerner på. Jeg vedkender, at man, hvis man kigger ud gennem et par briller med en masse stjerner på, så har svært ved at se tingene og se klarheden. Det er meget anerkendt.

Men det her går jo ud på, at forbrugerne får nogle oplysninger om slagtemetoden. Vi nævner så en slagtemetode i det her forslag, men man kunne også godt på længere sigt forestille sig, at man gjorde opmærksom på andre former for slagtemetoder. Forbrugerne i dag går op i mange forskellige ting, de går også op i slagtemeto-

der, og sådan er det. Hvorfor så ikke give forbrugerne den mulighed, at de kan se på et stykke kød, at det er slagtet på den og den måde? Så kan man selv vælge, om man tager det op af kummefryseren eller lægger det ned igen.

Jeg er meget skuffet over, at Venstre sætter EU højere end forbrugerne, og jeg kan simpelt hen ikke forstå Venstres tankegang her, ud over at det må være, fordi man simpelt hen ikke kan se gennem de briller, man har på. Man kan ikke se ud over sin egen næsetip.

Jeg synes, det er sørgeligt, og mit sidste spørgsmål til Venstre skal være: Mener Venstre generelt, at andre EU-lande har højere standarder på mange områder, end vi har her i Danmark, når vi taler fødevarer?

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Der skal ingen tvivl herske om, at forbrugerpolitik er anderledes i dag end for bare 10 eller 20 år siden, fordi europæiske forbrugere køber produkter på tværs af grænserne og af hinanden. Derfor er der heller ingen tvivl om, at det ville være bedst, hvis man kunne have ens regler på hele forbrugerområdet, og der er jeg slet ikke i tvivl om at vi fra dansk side kan være med til at hæve niveauet. For det er jo rigtigt, som hr. Christian H. Hansen siger, at vi har nogle meget, meget høje niveauer for forbrugerpolitik og -oplysning i Danmark, og det synes jeg faktisk vi skal være med til at sprede til resten af Europa.

Kl. 10.40

Men jeg vil gerne tilbage til det med begrundelsen for det her beslutningsforslag. For hvis det var sådan, at hr. Christian H. Hansen og Dansk Folkeparti havde fået så mange henvendelser om, at det var nødvendigt at mærke for nye slagtningsmetoder, så forstår jeg simpelt hen ikke, at man ikke har skrevet det i forslaget her. Der er ikke mindre end otte sider i selve forslaget, hvor man sagtens kunne begrunde det. Men det står der jo ingenting om. Der står ikke en eneste begrundelse, ud over at man ønsker, at der skal sættes sådan et mærke på.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Ministeren oplyste i sit indlæg, at man ikke i Danmark kan mærke fødevarer generelt, f.eks. med slagtemetoder. Jeg vil godt spørge Venstres ordfører: Hvis det nu præciseres i forslaget, at det ikke vedrører fødevarer generelt, men f.eks. kun vedrører kød fra større dyr, altså fra be-

stemte dyregrupper, vil Venstre så kunne støtte forslaget? Altså, man ville jo dermed kunne opfylde EU-kravene – sådan forstod jeg ministeren.

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Jeg må indrømme, at det står mig lidt uklart, hvad det er, hr. Kristen Touborg spørger om. Men man kan jo godt sætte mærker på, man kan faktisk frivilligt sætte mærker på, hvis man vil det. Det er der jo ingen der forhindrer. Vi kan bare ikke lave et lovkrav.

Det er præcis det samme som med ernæringsmærket. Vi har jo udarbejdet et rigtig godt ernæringsmærke, og det er man meget velkommen – man er endda hjertelig velkommen – til at bruge. Vi ser gerne, at rigtig mange sætter de her ernæringsmærker på. Men skal det være et lovkrav, ja, så skal det være på EU-plan.

Men jeg synes bare, at det, der er relevant at diskutere i dag, er: Er der behov for et mærke som det her? Jeg har ikke hørt, at der er et behov. Ministeren har ikke hørt, at der er et behov. Ministeriet har ikke hørt, at der er et behov, og tilsyneladende har Dansk Folkeparti, som har fremsat det her forslag, heller ikke hørt, at der er et behov, for man begrundet det i hvert fald ikke med et behov i fremsættelsen. Jeg synes sådan set, at det mindste, man kunne forlange, når der fremsættes et forslag, er, at der er en begrundelse for at fremsætte det. Men det har man åbenbart ikke ønsket.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Frivillig mærkning er jo det, regeringen kører vældigt på – som den store frelser og forsoner. Jeg vil bare sige: Vi tror overhovedet ikke på, at det har nogen virkning. Det betyder sådan set bare, at forretninger, der ønsker at mærke, gør det, og ønsker de det ikke, så lader de bare være. Så det er der ingen forbrugervejledning i overhovedet.

Men jeg tror ikke, Venstres ordfører helt har hørt efter, hvad ministeren sagde. Det kan være, Venstres ordfører troede, hun vidste, hvad ministeren ville sige fuldt og helt. Det, jeg har opfattet at ministeren siger, er, at man nationalt ikke kan mærke madvarer generelt, men at man godt kan mærke enkelte grupper. Det er i hvert fald det, jeg slutter, altså at man ikke kan mærke generelt.

Det er derfor, jeg spørger: Hvis man nu fik præciseret forslaget, sådan at det ikke er dyr generelt set, men at det f.eks. er dyregrupper, altså f.eks. kvæg og får, man snakker om, vil Venstre så kunne gå ind for det?

(Kort bemærkning).

Inger Beinov Støjberg (V):

Nu må jeg altså i al beskedenhed erkende, at jeg simpelt hen ikke kan stå heroppe og regne ud, hvad hr. Kristen Touborg selv slutter af, hvad en minister tidligere har sagt. Mine evner rækker ganske enkelt ikke til at tage sådan et kig ind i hr. Kristen Touborgs tankegang, om end jeg faktisk tror, det nogle gange kunne være utrolig interessant – det skal jeg slet ikke afvise.

Men nu var jeg egentlig også af den opfattelse, at hr. Kristen Touborgs parti, SF, var tilhænger af EU og derfor også tilhænger af, at vi skal have en fælles europæisk forbrugerpolitik, for så vil vi stå så meget stærkere. Men det kan jeg så høre nu at man ikke er.

Umiddelbart kan jeg ikke se, hvad der skulle få Venstre til at støtte det her forslag. Så skal der i hvert fald nogle andre begrundelser på bordet, end der ligger her. Jeg kan selvfølgelig ikke heroppefra slutte, hvad hr. Kristen Touborg kunne finde på at fremsætte i fremtiden, men vi kigger jo på alle forslag og behandler dem med stor seriøsitet her i Folketinget. Så hr. Kristen Touborg er velkommen til at fremsætte et forslag, så skal vi nok diskutere det.

Formanden:

Jeg siger tak til ordføreren og beder den næste ordfører, fru Mette Gjerskov, komme på talerstolen.

Kl. 10.45

Mette Gjerskov (S):

Mærkning af fødevarer med slagtemetode. Jamen umiddelbart lyder det jo sympatisk, tænkte jeg, da jeg satte mig ned og læste Dansk Folkepartis forslag om, hvorfor vi skulle mærke. Men der var bare ikke ret meget »hvorfor«. Hvilken værdifuld oplysning er det, det giver forbrugeren? Da jeg havde læst forslaget tre en halv linje, var jeg ikke blevet klogere. Selve aflivningsmetoden kan jo sådan set ikke være interessant, for dyr aflives i Danmark ved at få skåret halspulsåren over, hvorefter de ganske enkelt forbløder. Inden – ja, det lyder ikke lækker, men sådan er det – selve aflivningen skal alle dyr bedøves.

Så tænkte jeg: Handler det her forslag så om, at forbrugeren skal kunne vælge sin flæsketeg efter, om grisen er blevet bedøvet ved gas eller ved boltpistol eller ved strøm? Men det er vel i princippet ligegyldigt, bare dyret er bedøvet effektivt.

Men nu er det jo et forslag fra Dansk Folkeparti, så selvfølgelig handler det om, hvorvidt dyret er blevet slagtet efter halalreglerne, altså med en religiøs person til stede. Og for at det skal se pænere ud, tager man vel den jødiske schächtning med. Altså er det religiøs ritus, det her drejer sig om.

Jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at alle dyr i Danmark bliver slagtet efter forudgående bedøvelse. Efter den sidste opstramning af loven er det blevet sådan, at hvis man rent undtagelsesvis vil slagte uden bedøvelse, skal det anmeldes til myndighederne først, men der er ikke kommet sådan nogen anmeldelser i årevis. Derfor bliver alle dyr altså slagtet efter bedøvelse, og derfor har jeg meget svært ved at se, hvorfor der skal indføres obligatorisk mærkning.

Vi skal jo hele tiden holde fast i, at virksomhederne har en mulighed for at mærke, hvis de ønsker det, så de forbrugere, som måtte gå efter de rituelt slagtede dyr, kan vælge det til. Men det her forslag handler jo om en obligatorisk mærkning.

Vi Socialdemokrater er bestemt ikke imod mærkningsordninger, det tror jeg også Folketingets partier er klar over, men vi vil bare gerne se nogle argumenter for, hvad der skal mærkes, og hvorfor der skal mærkes. I den her sammenhæng har jeg især hæftet mig ved Forbrugerrådets udtalelser til Børsen om forslaget, hvor de siger, at halalslagtning ingen betydning overhovedet har for kvalitet, dyrevelfærd eller pris. Derfor ser de heller ikke noget behov for mærkning.

Vi lever i en tid med svigtende fødevarerkontrol, gammelt kød og slimede pølser i køledisken. Danske forbrugere skal gennem en jungle af oplysninger i supermarkederne. Det vil vi Socialdemokrater meget gerne gøre mere overskueligt. Vi vil gerne gøre det nemmere for forbrugerne. Derfor er det vigtigt at prioritere de informationer, vi giver forbrugerne. For os er det vigtigere at give forbrugerne oplysninger om varens kvalitet, om dyrevelfærd, om ernæring. Er fødevarer sund? Hvor meget fedt er der i? Har hønsene gået på friland eller i bure? Alle den slags oplysninger, som har væsentlig betydning.

Der må jeg nok sige, at vi i den forbindelse faktisk mener, at slagtemetoden ligger meget langt nede på prioriteringslisten, fordi det ikke har nogen reel betydning for hverken dyr eller kød. Og som sagt har vi altså ikke med forslaget tre en halv linje kunnet læse os til nogen som helst god grund til at indføre den her mærkning. Derfor kan vi ikke støtte forslaget, men vil i stedet for prioritere andre mærkningsordninger, som er meget mere relevante for forbrugeren, for dyrevelfærden og for danskernes sundhed.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg synes, det var positivt at høre Socialdemokratiets tale her. Det var lige før, at jeg opfattede det, som om det et eller andet sted måske godt kunne ende med, at man støttede det her. Jeg tror, vi kan tale os frem til mange ting under udvalgsbehandlingen. Det er jeg glad for.

Det, som mit spørgsmål går på, er netop, at den socialdemokratiske ordfører, fru Mette Gjerskov, nævnte, at man på nogle områder mærker og på andre områder ikke mærker. Så blev der nævnt lidt om det her med halalslagning, og det er jo faktisk sådan, at nogle firmaer i dag i hvert fald mærker med, at kyllinger er halalslagtede. Der er det jo en forbrugeroplysning, der er på, og som jeg ved at mange forbrugere gør brug af.

Der er mange, der så ikke køber det, og hvad begrundelsen er, skal vi ikke debattere i dag, det er sådan set ikke det, det handler om. Men der er mange forbrugere, der så vælger at lægge det tilbage og finde noget andet, f.eks. en bornholmsk unghane, som ikke er slagtet på den måde, og så køber de den vare i stedet for. Så allerede der kan man se, at det er relevant for forbrugerne.

Derfor synes jeg, at Socialdemokratiet måske skulle få det lidt højere op på listen, og det er det, jeg gerne vil høre om man ikke kunne være interesseret i. Så kunne vi jo under udvalgsbehandlingen tale om, hvilke andre områder Socialdemokratiet måske havde nogle ønsker på, og så kunne vi tage dem med, sådan at vi kunne få en samlet mærkningsordning med nogle relevante forbrugeroplysninger. Jeg tror, vi kunne mødes til en god pardans.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jamen jeg er jo altid med, når Dansk Folkeparti byder op til dans, hvis de byder op med noget kvalitetspolitik. Men det mener jeg faktisk ikke at Dansk Folkeparti har gjort her. Jeg tror, at Dansk Folkeparti overdriver velviljen, hvis de tror, at vi kan støtte det her forslag.

Jeg har ikke set nogen begrundelse fra Dansk Folkeparti for, at det her forslag er nødvendigt. Derfor kan jeg kun gætte mig til, at den eneste begrundelse er et eller andet, der har nogle fremmedfjendske undertoner, og det bryder jeg mig ikke om. Kan man komme med noget sagligt, fair nok, så kan vi diskutere det, men sådan som forslaget ligger her, er det en mærkningsordning, som vi vil prioritere meget lavt.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil sige, at der nu slet ikke er nogen af den slags undertoner, som fru Mette Gjerskov taler om her. Og jeg er da meget ked af, at jeg under den her dans – lige da vi startede – åbenbart er kommet til at træde fru Mette Gjerskov lidt over tæerne. Så min opfordring vil være, at vi nu går sammen og danser lidt videre, og så må fru Mette Gjerskov lære undertegnede at styre sine tæer, således at jeg ikke kommer til at træde fru Mette Gjerskov over tæerne en gang mere.

Lad os da finde sammen om et eller andet, som kan gøre, at Socialdemokratiet kan få nogle af de mærkningsting, som de ønsker, med, og vi får det her med. Det kunne ende med en rigtig god dans – jeg tror, vi kunne blive årets par.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jamen jeg ved ikke rigtig, hvad jeg skal sige. Hvis vi kan lave nogle aftaler, hvor vi har Dansk Folkeparti med inde i en dans om forskellige slags mærkningsordninger som f.eks. ernæringsmærket, så skal jeg i hvert fald bestemt ikke afvise en drøftelse, for det er jo en socialdemokratisk mærkesag.

Men jeg må samtidig sige, at hvis et forslag om mærkning med slagtemetode på nogen måde skal indgå i en aftale, som Socialdemokraterne er med i, så skal vi have fjernet den del af det, som giver mig anledning til at mene, at der er fremmedfjendske undertoner.

Og så skal vi have nogle ordentlige argumenter på bordet. Så skal de her tre en halv linje udbygges med en reel dokumentation for, at der er behov for denne mærkningsordning. For vi vil gerne give forbrugerne et valg, vi vil gerne give dem et valg om kvalitet, om ernæring og om dyrevelfærd. Det vigtigste er bare, at det er nogle reelle valgmuligheder, de får, og at forbrugerne rent faktisk får de informationer, de efterspørger.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Per Ørum Jørgensen.

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg må indrømme, at jeg meget sjældent har læst et beslutningsforslag så indgående, inklusive bemærkninger, som det, vi står og behandler her i salen i dag. Og jeg har egentlig også, som flere andre ordførere også har været inde på, undret mig lidt over begrundelserne for, at vi skal tage så drastisk et skridt, som jeg egentlig finder at det her kan være set i relation til den aktuelle situation, hvor vi jo har et ernæringsmærke, som flere partier ønsker at man skal prøve ved EF-Domstolen.

Derfor vil jeg egentlig godt benytte lejligheden til også at stille forslagsstilleren nogle spørgsmål, som der så forhåbentlig bliver mulighed for at få svar på senere, bl.a. om, hvor langt Dansk Folkeparti er klar til at gå med det her forslag for at få det igennem. Er det noget, som man også vil udfordre EF-Domstolen på? Ligger det i den prioriteringsskala, som vi f.eks. har set for ernæringsmærket?

Som både ministeren og Venstres ordfører har været inde på, må jeg indrømme, at jeg har svært ved at se den store efterspørgsel efter en sådan mærkningsordning, som vi drøfter her i dag. Jeg har ikke modtaget nogen henvendelser. Men hvis der er mere tungtvejende grunde, end vi kan se ud fra det beslutningsforslag, der ligger, er jeg da meget åben for at kigge nærmere på det. Det er selvfølgelig altid interessant.

Men at slutte ud fra dette, at vi ikke kerer os om forbrugerpolitikken, synes jeg måske er en lidt voldsom konklusion.

Kl. 10.55

Der er andre ordførere, der har været inde på prioriteringen af mærkningsordninger. Jeg er meget stor tilhænger af, at vi får en ernæringsmærkningsordning, så man gør det gennem-

skueligt for forbrugerne, hvad indholdet af sukker og fedt er i forskellige produkter. Jeg er også tilhænger af, at forbrugerne har de allerbedste muligheder for at træffe kvalificerede valg, når de står ved køledisken, men jeg tror også, at det i hele debatten om mærkningsordninger er helt naturligt og helt relevant at kigge på selve mærkningsordningens relevans som sådan.

Det er ligesom en trend i tiden, at det er svaret på alle problemer at sætte et klistermærke på produkterne, så er den hellige grav vel forvaret. Jeg tror, at hvis vi indfører alt for mange mærkningsordninger, overklister produkterne med mærker, kan man også skabe en vis forvirring omkring dem. Jeg tror, vi skal passe på med at gå den vej,

Men som det jo nok fremgår klart af min ordførertale her, kan vi fra konservativ side ikke støtte dette beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Nu sagde den konservative ordfører, hr. Per Ørum Jørgensen, at der ikke var så mange bemærkninger til det her. Men det er jo, fordi hr. Per Ørum Jørgensen kommer fra et parti, hvor man ligesom har valgt en anden strategi, nemlig at jo mere der skrives, jo mindre fatter folk af, hvad det egentlig er, der sker. Altså jo mere kompliceret det er, jo mindre har folk mulighed for at sætte sig ind i det, og så kan man jo bare gennemføre noget, for der er egentlig ikke rigtig nogen, der ved, hvad der sker.

Grunden til, at det her er gjort kort, er netop, at det er ganske simpelt. Det er et simpelt ønske om, at der bliver indført en mærkningsordning, hvorpå man kan se slagtemetoden. Længere er den sådan set ikke. Og man behøver jo ikke at skulle læse til professor eller bruge en hel aften på at sidde og læse 20-25 sider for at finde ud af, at det er budskabet. Det er budskabet, og det er egentlig klart.

Så kom hr. Per Ørum Jørgensen også lige ind på ernæringsmærket, og det er jo sådan lidt interessant, for det ønskede hr. Per Ørum Jørgensen indført. Må jeg gøre hr. Per Ørum Jørgensen opmærksom på, at der faktisk er et flertal i Folketinget allerede nu, som gerne vil have indført det her ernæringsmærke. Jeg skal bare lige høre, om hr. Per Ørum Jørgensen nu er kommet så langt, at han også kan tilslutte sig det, for så kan vi ordne det i pausen også.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jamen der er sikkert mange ting, vi kunne få styr på i løbet af pausen. Men med hensyn til den konkrete debat om ernæringsmærket tror jeg desværre, at jeg må skuffe Dansk Folkepartis ordfører med, at vi ikke har foretaget nogen kovending i den her sag – ligesom vi f.eks. i den seneste tid har set Socialdemokraterne foretage en gigantisk kovending og have en totalt uansvarlig tilgang til det EU-samarbejde, som vi jo normalt regner med at Socialdemokraterne ansvarligt bakker op om.

Så jeg må desværre skuffe Dansk Folkepartis ordfører med, at vi er tilhængere af et ernæringsmærke på frivillig basis, og at vi også er indstillede på – hvilket man kan sige at skiftende ministre gang på gang har kæmpet for – at vi får et fælles ernæringsmærke på europæisk plan. Det er den rette vej frem, og derfor mener jeg også, at det, vi har set i forløbet omkring ernæringsmærket, er med til at skubbe Danmark tilbage i bestræbelserne på at få et fælles EU-ernæringsmærke.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Nu kunne man så forestille sig, at vi nøjedes med at sige, at det her skulle være frivilligt. Det er ligesom det, jeg hører: at det ville være en god idé, og at man egentlig godt kunne lave det her; man kunne godt mærke med slagtemetoden allerede i dag, og det bedste ville være, at det var frivilligt. Det er egentlig også det, hr. Per Ørum Jørgensen siger om ernæringsmærket.

Så er det, jeg kommer til at tænke på, at hvis man nu skal uddrage erfaringer, og hvis jeg skal overbevises om, at det bedste ville være bare at gøre det frivilligt, så vil jeg gerne høre, hvordan det går med ernæringsmærket. Det lægger man også op til skal være frivilligt. Hvordan går det med organisationerne der? Hvordan ser det ud der? Har de sagt: Jamen det gør vi så, og så får vi det sat i gang?

Eller er det gået lige modsat, er de forhandlinger med erhvervet i virkeligheden brudt totalt sammen – ja eller nej? Det kan besvares simpelt.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jamen jeg kan da bekræfte over for hr. Christian H. Hansen, hvad ordføreren selvfølgelig også er klar over, at det absolut ikke har været nogen let vej at gå i relation til dansk detailhandel, når det

gælder ernæringsmærket. Det er egentlig en situation, som jeg synes er yderst, yderst ærgerlig, at man fra dansk detailhandel i den sammenhæng ikke har vist større samarbejdsvilje og større ansvarlighed. Jeg vil slet ikke lægge skjul på, at det synes jeg faktisk er rigtig, rigtig ærgerligt.

Kl. 11.00

Men når nu vi har nogle EU-regler, vi har nogle fælles spilleregler omkring det indre marked, som vi skal henholde os til, så er vi selvfølgelig fra dansk side ansvarligt nødt til at tage højde for, hvordan de regler nogle gange er udformet. Ellers bliver det jo et spørgsmål, om vi skal være medlem af EU eller ej. Og der ved jeg godt, at der er divergerende holdninger mellem Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, men det er jo faktisk det, der så er spørgsmålet. Hvis man ikke vil acceptere de spilleregler, der er inden for EU-systemet, så er det reelt et spørgsmål, om man vil være medlem af EU eller ej, og der mener jeg faktisk, at Danmark selvfølgelig skal være medlem af EU.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg havde egentlig ikke forventet at tage ordet, for Det Konservative Folkeparti og Socialdemokratiet er jo sådan set enige i den her sag. Derfor undrer det mig også, at De Konservatives ordfører benytter lejligheden til lige pludselig at fyre en bredside af mod Socialdemokratiet om, hvad vi har gjort og ikke har gjort i nogle helt andre sager.

Derfor vil jeg gerne høre, hvordan Det Konservative Folkeparti kan se, at et spørgsmål om mærkning af slagtemetode, som er fuldstændig ligegyldig for kvalitet, for ernæring, for dyrevelfærd eller noget som helst, kan sammenlignes med et ernæringsmærke, som giver forbrugerne en oplysning om næringsindholdet og ikke mindst fedtindholdet, sundheden af den fødevarer, mærket sidder på, i en situation, hvor vi har en fedmeepidemi i Danmark, hvor ½ million danskere er svært overvægtige. Er der overhovedet nogen sammenligning mellem de to former for mærkning?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu tror jeg, at fru Mette Gjerskov er nødt til at forholde sig til det spørgsmål, som jeg fik fra Dansk Folkepartis ordfører, som konkret gik på ernæringsmærket, og om Det Konservative Fol-

keparti havde ændret holdning i den sag. Der kom bare nogle tanker i mit hoved omkring Socialdemokraternes uansvarlige ageren i lige præcis den sag, hvor man havde lavet en kæmpe kovending og egentlig er klar til at se stort på de spilleregler, der er i EU. Det var sådan set baggrunden for, at jeg måske blev skyld i den oprørskhed, som vi hører fra fru Mette Gjerskov i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Nu er det jo fint med en forklaring på, hvorfor Socialdemokratiet skal have den her bredside. Jeg synes bare, det er vigtigt, at vi lige får slået fast, at Socialdemokratiet ikke gør noget, der er EU-stridigt, heller ikke i forbindelse med ernæringsmærket.

Jeg synes også, det er vigtigt at få slået fast, at det, der er ansvarligt over for den danske befolkning, er at hjælpe den til at leve et sundere liv, og det kan vi gøre med et ernæringsmærke. Vi står med en fedmeepidemi foran os, og der er ingen fra regeringen, som tager nogen som helst konstruktive skridt for at få gjort noget ved den sag. Det gør Socialdemokratiet, og vi gør det oven i købet i medfør af EU-reglerne og ikke imod EU-reglerne. Det synes jeg bare vi lige skulle have slået fast.

Og så gik mit spørgsmål jo på, om De Konservative ser med lige så stor alvor på et 3½-linjesforslag om mærkning af slagtemetode, som ingen andre end Dansk Folkeparti har ment at der overhovedet er nogen grund til at have, og så et ernæringsmærke, som vitterlig kunne betyde noget for danskernes helbred, og som måske faktisk kunne redde rigtig mange menneskeliv i Danmark.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Til det konkrete spørgsmål vil jeg sige, at jeg er helt enig i den prioritering, som fru Mette Gjerskov også giver udtryk for. Jeg vil da gerne, hvis der er nogle klare argumenter, noget uddybende materiale om det her spørgsmål, som viser, at der i den danske befolkning er et stort ønske og behov omkring de her ting, kigge på det. Jeg tror også, det var det, fru Mette Gjerskov gav udtryk for over for Dansk Folkepartis ordfører. Men jeg har ikke hørt noget om det her behov. Og derfor er det nemlig også helt rigtigt, når vi snakker mærkningsordninger, at der selvfølgelig skal være en sondring af relevans for forbrugerne

med hensyn til prioritering, for ellers har vi jo et kaos af mærker.

Så vil jeg sige om EU-spilleregler, at jeg synes, det er helt relevant i den her debat, om Dansk Folkeparti er klar til at udfordre EU-reglerne, er klar til, at Danmark eventuelt kan risikere en sag for EF-Domstolen, på samme måde som vi har set, når det gælder ernæringsmærket. For det er da en kedelig trend i det danske Folketing, hvis man ikke anerkender de spilleregler, der er i EU-samarbejdet.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Ole Glahn.

Ole Glahn (RV):

I Det Radikale Venstre stiller vi os noget undrende over for, at vi skal behandle den her sag i dag, for vi har ikke, som flere andre ordførere var inde på, oplevet, at man sådan rundt i debatten om dyrevelfærd, som jo generelt er noget, som forbrugerne er meget optaget af af gode grunde, har været meget koncentreret om den slagtemetode, der er anvendt.

Kl. 11.05

Vi i Det Radikale Venstre er også meget optaget af dyrevelfærd. Vi mener, det er utrolig vigtigt, at vi behandler dyrene ordentligt i den korte eller lange tid, de lever, og vi mener faktisk også, at det er vigtigt, at dyrene har det dyrevelfærds-mæssigt bedst muligt i den sidste del af deres liv. Derfor glæder vi os da over, at der er foregået en udvikling inden for slagteribranchen, hvor man har arbejdet med, at dyrene bliver mindre stressede, og at tingene foregår roligt. Alle dyr bliver bedøvet i Danmark, inden de bliver slagtet, så vi mener egentlig, at situationen er sådan, som den bør være.

Så kan man sige, at hvis der nu havde været en kraftig efterspørgsel eller en kraftig debat i befolkningen om det her spørgsmål, så kunne man måske have forstået, at Dansk Folkeparti ville komme med det her forslag. Men det har der altså ikke været. Og nu er det ikke sådan, at vi her i Folketinget kun skal lave lovforslag eller foretage styringer af samfundet ud fra, hvad befolkningen vil. Vi skal også selv gøre os nogle overvejelser.

Jeg vil, som også andre ordførere har været inde på, sige, at vi skal være meget påpasselige med ikke at oplyse om alt for meget og specielt med at tvinge sådan nogle oplysninger ned på de etiketter, som er på de varer, som vi køber i

forretninger. Jo mere der står, desto større er sandsynligheden for, at vi ikke får set det, der er vigtigt. Det, der er vigtigt, er f.eks. sådan noget som økologimærket, som viser noget om, hvordan dyrene har levet, at de har levet dyrevelfærdsmæssigt godt, at de har indtaget foder, som ikke er sprøjtet, og ikke har været udsat for forskellige muligvis sygdomsfremkaldende ting i korn og foder.

Men det her forstår jeg slet ikke, og jeg kan heller ikke se andet end, som nogle har været inde på, at der ligger nogle undertoner i det her. Det er noget med, at man ligesom skal hænge nogen ud, der har nogle traditioner for at slagte på andre måder. Jeg synes simpelt hen, det er uforståeligt, at det kommer.

Det er så oven i købet sådan, at vi heller ikke kan gøre det på grund af EU. Det Radikale Venstre er jo meget kraftig tilhænger af EU og mener også, at det er vigtigt, at de regler, som vi kører, også på forbrugerområdet, skal være sådan, at det altså ikke kun lige er i Danmark, de overholdes. De skal også overholdes i EU for at få de bedste muligheder for forbrugerne, for forbrugerne køber jo ikke kun danske varer. De køber jo mange varer, som er produceret rundt omkring i EU.

Man kan sige, at udviklingen faktisk er gået sådan, at hvis man før i tiden havde skullet lave regler for de varer, der var produceret i Århus eller i København, ville det på samme måde være lidt tåbeligt, hvis vi skulle argumentere for og arbejde på at få specielle regler i Danmark, for ligesom Århus og København er i forhold til resten af Danmark, er Danmark nu i forhold til Europa.

Derfor synes jeg, at det egentlig er meget uforståeligt, at Dansk Folkeparti er kommet med forslaget, og vi kan med disse begrundelser ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Tidligere på dagen for et par ordførere siden så jeg muligheden for en dans. Det må jeg så sige, at jeg ikke ser her, når jeg hører hr. Ole Glahns tale.

Men det skal jo alligevel ikke afholde mig fra at stille et spørgsmål, og det skal så gå på det her med EU. Hvis nu man forestillede sig, at der var 80 pct. af den danske befolkning, der ønskede denne her mærkningsordning – lad os sige, der lå nogle konkrete tal – så måtte man jo anerkende, at det var et rimelig stort ønske. Vil Det Radi-

kale Venstre så sige, at man så ville varetage de danske forbrugeres interesser og så tage en sag i EU på det?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Det Radikale Venstre lytter altid til, hvad vælgerne siger, men vi følger ikke nødvendigvis altid det, vælgerne siger. Vi ville gerne gå ind i en debat med vælgerne, om man nu mener, det er hensigtsmæssigt, at man skal mærke en så lille ting i forhold til andre oplysninger om den vare, man køber, fordi det betyder, at sandsynligheden for, at man finder det, man er interesseret i, når der er mange oplysninger, bliver mindre, og at man afleder opmærksomheden fra noget, der er vigtigere.

Jeg nævnte økologimærket, som jeg synes er vigtigt, og indholdet af varen, beskrivelsen af, hvad varen indeholder i forhold til sundhedsregler osv. Det her har ingen effekt i den sammenhæng. Da jeg heller ikke mener, at det her har nogen effekt på dyrevelfærd, fordi vi ved, at alle danske dyr, der bliver slagtet, er bedøvet inden, så synes jeg, det er meningsløst, og det vil jeg gå ud og diskutere med de vælgere.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er så også derfor, at Det Radikale Venstre har valgt at svigte de danske forbrugere, for når jeg siger 80 pct., for man kunne jo f.eks. forestille sig, at 80 pct. ønsker den her mærkningsordning, så kunne vi jo også tage et andet tal, som er helt relevant, og som er virkelighed, nemlig at 80 pct. af den danske befolkning ønsker ernæringsmærket. Og der har Det Radikale Venstre, kan jeg så forstå, valgt at sige, at de så er ligeglade med forbrugerne, selv om tallet er 80 pct., og her snakker vi om ernæringsmærket. Det er så derfor, Det Radikale Venstre har valgt at stikke halen mellem benene til fordel for EU og svigte de danske forbrugere. Tak for det, så fik vi det bekræftet.

Kl. 11.10

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu har ordføreren jo en fantastisk evne til sådan at nærme sig det manipulerende omkring, hvor stor opbakning der er til forslaget. Med hensyn til forslaget her siger ordføreren: Hvis man nu har 80 pct. Der er ikke dokumenteret så meget som en eneste forbruger ud over dem, der må-

ske er i Dansk Folkepartis folketingsgruppe, der ønsker det her forslag. Derfor mener jeg, at vi sådan set lidt spilder tiden, ved at bruge tid her i Folketinget på at diskutere det her.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Nu er det hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kristen Touborg (SF):

Slagtning uden forudgående bedøvelse bør ikke foregå, når det drejer sig om større dyr. Jeg er ikke i tvivl om, at dyrene herved udsættes for store lidelser. En sædvanlig anvendt fremgangsmåde har været at bruge bolt pistol umiddelbart efter, at dyret har fået snittet halspulsårerne over.

Denne fremgangsmåde indebærer imidlertid, at det kan være vanskeligt at fastholde dyrets hoved, indtil bolt pistolen kan bringes i anvendelse, og den form for aflivning må i Danmark kun foregå med dispensation. Når det er sådan, er det jo også tegn på, at man faktisk også har ment, at det ikke er særlig hensigtsmæssigt, og jeg hilser velkommen, at der i øjeblikket ikke benyttes dispensation til denne slagtemetode.

Forslaget her handler om mærkning af kød fra dyr, som er slagtet uden forudgående bedøvelse. Det er et synspunkt, SF er enig i ville være udmærket at gennemføre, så forbrugerne vil være i stand til at fravælge dette kød, hvis de ønsker det.

En del af debatten her i dag har gået på, om forslagsstillerne har en underliggende dagsorden med forslaget her, og jeg vil godt give en kommentar i den sammenhæng.

Dansk Folkeparti har i bemærkningerne anført:

»Formålet med dette forslag er at sikre, at kødvarer er mærket således, at forbrugerne kan se, hvordan det pågældende dyr er slagtet, så det eksempelvis fremgår, om dyret er slagtet ved en rituel slagtning.«

Jeg vil gerne præcisere, at dette her for os ikke handler om rituel slagtning, men derimod om, som der står i forslaget, mærkning af kødvarer, så forbrugerne kan se, hvilke slagtemetoder der er benyttet, og om det er en slagtemetode uden forudgående bedøvelse.

Ministeren oplyste i sin forelæggelsestale her, at det i henhold til EU-lovgivningen ikke er muligt at mærke fødevarer generelt med hensyn til slagtemetode. Der kan man jo så modsvarende slutte, om det så er lovligt i henhold til EU-lov-

givningen, når man laver en præcisering af f.eks. dyregrupper, det kunne være kvæg. Der er ingen tvivl om, at jo større dyret er, desto mere lider dyret ved denne slagtemetode. Men det er noget, vi alt sammen kan kigge på under udvalgsbehandlingen, og det vil jeg så se frem til.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Ud fra den debat, der har været i dag, kunne der jo være mange grunde til, at Enhedslisten skulle se positivt på det her forslag. Vi har hørt, at det kunne være en måde at være kritisk over for EU på. Vi har hørt, at det skulle være til gavn for forbrugerne, og så skulle det give øget mærkning af fødevarer.

Som folk, der følger med i debatten om f.eks. ernæringsmærket, ved, lægger Enhedslisten meget vægt på, at forbrugerne får de relevante informationer i en form, de kan anvende. Vi synes, det er meget positivt, når der er flertal i Folketinget, ikke for sådan at være oprørske over for EU, for det er man bestemt ikke, men et flertal for at udfordre EU's regler med udgangspunkt i at sikre befolkningen de relevante informationer. Det synes vi er godt.

Når vi så ikke kan støtte der her forslag, og på den måde jo sammen med Det Radikale Venstre sikrer regeringen mod, at det skulle blive vedtaget, uanset hvor meget hr. Christian H. Hansen får danset med den socialdemokratiske ordfører, så er det, fordi vi synes, det er et inderlig overflødig forslag, og vi synes sådan set ikke, der skal være overflødige mærker på vores fødevarer.

Kl. 11.15

Når vi synes, det er overflødig, er det, fordi vi mener, at hvis der er noget galt med de slagtemetoder, der i dag bruges i Danmark, så er der vel behov for at stramme op på regelsættet for det og ikke for at mærke fødevarer, som er slagtet på en måde, som vi ikke mener er dyrevelfærdsmæssigt forsvarligt. Det er det første synspunkt, vi har.

Det andet synspunkt omkring det her er, at så vidt vi har forstået, er det sådan i dag, at alle dyr, der slages i overensstemmelse med lovgivningen, faktisk bliver bedøvet forud for slagtning, og derfor har det altså ikke megen mening at gå ind og forholde sig til slagtemetoder i den danske produktion.

Så kan man selvfølgelig spørge, hvad der foregår i udlandet både inden for EU og uden for EU, og det tør man jo næsten slet ikke tænke på. Men pointen er jo, at vi tror, at det ville være langt mere fornuftigt at gå det skridt, at vi sørgede for, at der var en klar mærkning af kød med det, der er relevant, nemlig hvilken nation det kommer fra.

Det har også betydning for en række andre elementer, præcis ligesom det har været fremhævet, at det er vigtigt at have økologimærket, altså at man tager udgangspunkt i produktionsformen, der jo også betyder noget for dyrenes liv og ikke bare for, hvordan de bliver aflivet. Der vil vi nok sige, at vi lægger meget vægt på, at man fokuserer på dyrenes liv.

Som det er i dag, er den industrialiserede landbrugsproduktion, vi har, og den megen transport, der er af dyr, mens de stadig er live, jo nok et meget, meget større og meget, meget vigtigere problem at beskæftige sig med. Jeg vil bare sige, at jeg er fuldt opmærksom på, at der formentlig også er et flertal her i Folketinget, som vil gøre noget ved transport af svin f.eks., lige såvel som der formentlig også er et flertal i Folketinget, der vil nogle tage nødvendige initiativer for at sikre bedre vilkår for de søer, hvor vi har haft de seneste skandalesager om liggesår. Så det er der jo en interesse og vilje for at gøre noget ved.

Vores synspunkt er så bare, at vi ikke vil medvirke til at indføre et mærke, som vi ikke synes der er nogen fornuftig begrundelse for, og som vi heller ikke rigtig har fået nogen fornemmelse af at der noget sådan stort folkeligt krav for.

Så vores holdning til det her forslag er helt klar og utvetydig: Vi vil stemme imod det, når det kommer til anden behandling. Hvis det gør det.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Christian H. Hansen.

Christian H. Hansen (DF):

Jeg synes, vi har haft en rigtig god debat her i dag. Jeg kan se, at vi godt kan komme frem til, at vi kan få vedtaget nogle ting på det her område. Jeg vil sige til Venstre og Konservative, at deres holdning ikke kommer bag på mig. Man taler meget forbrugernes sag udadtil, man vil gøre meget for forbrugerne, men når det kommer til stykket, siger man hele tiden, at man lige lader EU bestemme, hvordan det i virkeligheden skal

være, og så svigter man forbrugerne gang på gang. Så den suppe var der sådan set ikke noget nyt i.

Det kommer ikke bag på mig, at V og K ikke kunne støtte det her forslag. Det kommer heller ikke bag på mig, når den konservative ordfører, hr. Per Ørum Jørgensen, siger, at man sådan set er ligeglad, altså at man ikke synes, at det her med behovet er undersøgt godt nok, og det er så årsagen til, at man ikke vil medvirke.

Sådan er det sikkert også med ernæringsmærket, hvor der i en måling er vist, at 78 pct. af befolkningen ønsker det. Det mener De Konservative altså heller ikke er nok. Der skal mere opbakning bag, før De Konservative vil gøre noget ved det. Så for de to partier kan man tale om, at det der med at lytte til forbrugerne er en by i Rusland.

Men lad nu det ligge. Det kommer heller ikke bag på mig, at Det Radikale Venstre ikke støtter forslaget. Det er jo også den her EU-trend, der spiller ind, og der er man sådan set også ligeglad med forbrugerne, bare man kan danse en god dans med EU.

Så blev det nævnt heroppefra, at man egentlig var skuffet, og at man syntes, man måske spildte tiden med dette forslag. Tænk, hvis det nu opgøres, hvor mange beslutningsforslag Det Radikale Venstre er kommet med. Det er rimelig mange, det må man anerkende. Det har været god arbejdsindsats. Tænk, hvis vi alle sammen i et demokratisk land, hver gang der var et forslag, sagde, at det ønsker vi egentlig ikke at spille tiden med. Tænk, hvis vi alle sammen gik op og sagde, hver gang De Radikale kom med et beslutningsforslag, at det ønsker vi ikke at spille tiden med. Det ville da være lidt skuffende. Jeg synes ikke, det var en særlig god bemærkning for debatten og for demokratiets skyld.

Kl. 11.20

Så vil jeg takke resten af partierne, takke SF for en suveræn tilslutning til forslaget. Og så må jeg sige til Socialdemokratiet og Enhedslisten, at ja, Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen, var inde på, hvis det kom til en anden behandling, ville man stemme imod, sådan var det. Men det tror jeg ikke helt på hr. Per Clausen mener, for jeg hørte jo så også, at hr. Per Clausen var inde på, at sådan noget med mærkning af nationalitet, altså hvor kødet kom fra, kunne være interessant for Enhedslisten, og jeg tror også, han var inde på nogle andre ting.

Fru Mette Gjerskov fra Socialdemokratiet var også inde på nogle ting, som Socialdemokratiet

godt kunne ønske sig på mærkningsområdet, og som vi i Dansk Folkeparti også synes er relevante. Og så er det, når jeg kan tage de der ting op om nogle ønsker og kender lidt til politik, at jeg kan begynde at se en forligssituation, en forhandlingssituation, hvor det handler om, at de fire partier, der ikke fuldstændig har afvist forslaget, går sammen og finder ud af, hvad vi ønsker på det her område. Det kan være lidt fra det ene parti og lidt fra det andet, sådan at vi alle sammen får lidt indflydelse på de mærker, vi nu ønsker indført. Og der er ikke nogen af de mærker, der er blevet nævnt i dag fra de andre partiers side, som Dansk Folkeparti vil afvise. Så derfor kan jeg se, at vi på det her område kan få lavet en god og relevant forbrugeroplysning i form af nogle mærkningsordninger. Og jeg glæder mig til, at vi i udvalgsarbejdet kan gå sammen om det her og finde ud af noget konstruktivt.

Jeg vil også godt lige sige, som fru Mette Gjernskov var inde på om det her med den rituelle slagting, at det, vi lægger mest vægt på, faktisk er, at man får oplyst slagtemetoden.

Jeg synes også, der er nogle andre ting, man kan tale om i forbindelse med det her forslag. Det er nemlig: Kunne det være interessant for forbrugerne på længere sigt at få at vide, hvor i landet kødet kommer fra, fra hvilken gård osv.? Vi ser allerede, det bliver mærket i dag. Det kunne også være en relevant debat at tage ind, når vi nu skal mødes om det her.

Jeg ser frem til, at vi får nogle gode møder enten på mit eller på fru Mette Gjernskovs kontor, og så ender det her med noget rigtig godt, nemlig med en god beretning med et flertal i udvalget bag den. Tak for debatten.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg beder ordføreren vente lige et øjeblik. Der er et enkelt spørgsmål fra hr. Ole Glahn.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Nu var ordføreren, hr. Christian H. Hansen, så venlig at sige, at han syntes, det var forkert, at jeg havde sagt, at vi havde spildt tiden her i Folketinget.

Jeg vil da gerne bede hr. Christian H. Hansen om at fortælle: Hvad er det for forbrugere? Hvem er det? Er det handlende, der har sagt, at det her er et behov? Hvis det er handlende, kunne de jo selv mærke kødet. Så kunne de jo få de

oplysninger. Hvad er forudsætningen for, at Dansk Folkeparti kommer med det her forslag? Det var sådan set det, der var baggrunden for, at jeg sagde, at jeg syntes, det var lidt tidsspilde. For normalt, når vi ser et beslutningsforslag, er der en begrundelse for det, og der står jo næsten ingenting i det her forslag.

Ud over at det er noget, man har talt om i Dansk Folkepartis folketingsgruppe – og al ære og respekt for det – er det måske ikke nødvendigvis noget, man behøver at bruge Folketingets tid på, så derfor vil jeg gerne bede hr. Christian H. Hansen om at sige, om der er et stort behov for det her.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er således, at når man kommer med et forslag, er det jo, fordi man har fået ideen et sted fra. Og ideen til forslaget er ikke sådan kommet ved, at vi har haft et aftengruppemøde, hvor vi har siddet og spist, og så har der været nogle gruppemedlemmer, der har sagt: Synes du ikke, Christian, det ville være godt at få en mærkningsordning, så jeg kan se, hvor det her kød, der er på mit rugbrød, kommer fra? Nej, sådan er det ikke. Det er simpelt hen, fordi vi har fået nogle henvendelser fra nogle borgere – ikke kun en, men en del henvendelser – der har ønsket det her. Så har vi været inde i en seriøs dialog med dem, og så kommer vi med beslutningsforslaget.

Jeg ved godt, at det måske ligger fjernt fra Det Radikale Venstre at tage imod henvendelser fra borgerne og så tage debatterne i Folketingssalen, men det gør det altså ikke for Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg kan berolige hr. Christian H. Hansen med, at det bestemt ikke ligger fjernt for Det Radikale Venstre at rejse sager, som vi hører borgerne synes er problematiske i forhold til lovgivningen og andre spørgsmål.

Men jeg savner stadig væk en begrundelse for det, når Forbrugerrådet ikke synes, det her er hensigtsmæssigt, og det faktisk er unødvendigt, og når der ikke er nogen dyrevelfærdsmæssige problemer med det, sådan som det foregår i Danmark i dag. Der er ikke forskel på kødet. Dyrene lider ikke, de bliver bedøvet, inden de bliver slagtet. Hvad er så baggrunden for at komme med det her forslag?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Baggrunden er blevet sagt flere gange, nemlig at der er forbrugere, der ønsker, at det her bliver gjort til en mærkningsordning, så man får mærket kødet med, hvilken slagtemetode der er brugt.

Kl. 11.25

SF's ordfører var også inde på nogle rigtig gode argumenter om det, og hvorfor SF gik ind for forslaget, og det er sådan set det, der er begrundelsen. Begrundelsen er altså ganske simpel. Jeg ved godt, at Det Radikale Venstre gerne vil have, at de forskellige ting er så indviklede som overhovedet muligt, så folk ikke forstår det, men sådan har vi det ikke i Dansk Folkeparti. Det er en ganske simpel begrundelse, og Det Radikale Venstre må også lære at forstå, at ting nogle gange godt kan være simple og alligevel være rigtig gode. Og det her forslag er nemlig rigtig godt, og det er også derfor, der er nogle partier, der sådan lige er på vippen til at sige i dag, at de vil støtte det, men at de bare gerne vil have lidt med, og det finder vi ud af.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Jeg vil gerne understrege, at Socialdemokratiet ikke hører til de partier, der bare lige skal have lidt med, så kan vi støtte det. Det synes jeg er meget vigtigt at Dansk Folkepartis ordfører er klar over.

Hvordan kan det være, at det kun er Dansk Folkeparti, som åbenbart har hørt om forbrugere, som ønsker den her mærkning? Hvorfor ligger alle de forbrugerhenvendelser kun i Dansk Folkepartis skuffer? Og hvis de vitterlig findes, hvorfor har Dansk Folkeparti så ikke været så venlige at give os andre indsigt i nogle af dem i stedet for bare at skrive et forslag på 3½ linje? Vi savner altså nogle seriøse begrundelser for, hvorfor det her forslag overhovedet er nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg er meget glad for fru Mette Gjerskovs spørgsmål, for så kan jeg også få præciseret, at hvis vi skal ind og tale konstruktivt om at finde frem til nogle forskellige mærkningsordninger, der kan blive relevante for forbrugerne, har jeg jo ikke på noget som helst tidspunkt bekendtgjort over for Socialdemokratiet, at så får de kun så lidt med. Nej, sådan er vi altså ikke i Dansk

Folkeparti. Vi deler lige store kager ud. Jeg ved godt, at det ikke er altid, at Socialdemokratiet selv deler lige store kager ud, men det gør vi altså, og det vil vi også gøre, når vi sætter os ned for at arbejde med det her.

Jeg må indrømme, at jeg aldrig i min tid i Folketinget, heller ikke i forslag fra Socialdemokratiet, har set, at man i et beslutningsforslag oplyste om henvendelser, man har fået. Men vi skal da overveje det næste gang i et beslutningsforslag at begynde at trykke de breve og e-mail, vi får, så man kan se, der er lidt henvendelser. Det vil jeg tage med tilbage til min folketingsgruppe. Det er bare ikke normal procedure.

(Kort bemærkning).

Mette Gjerskov (S):

Det væsentlige for os er bare at få en eller anden slags argument for, at det her forslag skulle være relevant. Og eftersom det eneste argument åbenbart er, at Dansk Folkeparti har modtaget nogle borgerhenvendelser, bliver de jo lige pludselig meget relevante, når der ikke står noget som helst andet i forslaget.

Jeg vil gerne spørge ordføreren: Når han siger, det her ikke kun er et spørgsmål om religiøs ritus i forhold til slagtemetode, hvad er det så? Altså, det har ikke noget med kvalitet at gøre, det har ikke noget med ernæring at gøre, og det har ikke noget med dyrevelfærd at gøre.

Handler det så om at oplyse borgerne, som jeg spurgte om i min ordførertale, om bedøvelsen er sket ved gas eller ved boltipistol eller ved strøm? Hvad er det, der er relevant i sådan en information for forbrugeren, og er det den information, Dansk Folkeparti vil give forbrugerne?

Jeg forstår stadig væk ikke: Hvad er det for nogle informationer, man vil give, og hvorfor vil man give dem til forbrugerne? Hvorfor ikke hellere kigge på nogle informationer, som vitterlig kunne give forbrugerne noget væsentligt at vælge varer efter, nemlig med ernæring, dyrevelfærd, kvalitet på fødevarerne?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Der er jo også nogle gange, hvor Socialdemokratiet kommer med nogle forslag, hvor jeg simpelt hen ikke forstår, hvorfor de kommer med dem. Og der kan jeg nævne en stribe.

Men Socialdemokratiet kommer vel med forslagene, fordi de selv synes, det er relevant at komme med forslagene. Det er ligesådan for andre partier.

I Dansk Folkeparti synes vi det er relevant at komme med det her forslag. Jeg har prøvet på at give lidt begrundelse for det, og jeg skal gerne give mere, når vi mødes til de fælles forhandlinger, nemlig at det er relevant, at forbrugerne får oplyst, hvilken slagtemetode der er brugt. Jeg anerkender, at det simpelt hen bare er det, der er ønsket fra Dansk Folkeparti, på samme måde som når Socialdemokratiet kommer med et forslag, så er det, fordi Socialdemokratiet synes, det er en god ting. Vi synes også, det her er en god ting, og lad det nu ligge ved det, og lad os så mødes om det gode budskab, som fru Mette Gjerskov egentlig sendte tidligere på dagen. Det skal vi da ikke slå ned nu, hvor det snart er midt-dagstid.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 74:

Forslag til folketingsbeslutning om ligestilling mellem enlige adoptanter og eneforsørgere med hensyn til ret til det særlige børnetilskud.

Af Anne Baastrup (SF) m.fl.
(Fremsat 11/1 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Det beslutningsforslag, som vi behandler nu, er et forslag om at ligestille enlige adoptanter og eneforsørgere med hensyn til det særlige børnetilskud.

Jeg vil godt starte med at understrege, at der ikke er en bestemmelse i børnetilskudsloven, der specifikt udelukker, at der kan gives særligt børnetilskud, når et barn er adopteret. Hvis et forældrepar har adopteret et barn og den ene forælder dør, så vil den tilbageblevne forælder have ret til det særlige børnetilskud til det adopterede barn præcis som i de andre tilfælde, hvor en forælder dør.

Det afgørende er ikke, om barnet er adopteret eller ej. Det afgørende er, om barnet falder ind under en af de kategorier, der efter børnetilskudslovens § 4 giver ret til det særlige børnetilskud. Bestemmelsen i børnetilskudsloven tager sigte på, at der skal udbetales et særligt børnetilskud som erstatning for et forsørgelsesbidrag fra en anden forælder, når der som følge af en udefrakommende begivenhed kun er én forælder, der har forsørgelsespligt for et barn. Der skal altså være tale om en social begivenhed.

Når man som enlig træffer en beslutning om, at man vil adoptere et barn, indgår der forud for godkendelse af ansøgningen en række godkendelseskrav, herunder krav om en forsvarlig økonomi. Der kigges med andre ord helt specifikt på, om ansøgeren har en økonomi, som kan bære forsørgelsen af barnet. Man må således forvente, at når en enlig, kommende adoptant har truffet en bevidst beslutning om at ville adoptere et barn og er blevet godkendt til dette af myndighederne, har både myndighederne og ansøgeren selv vurderet, at den pågældende også har tilstrækkelige økonomiske forudsætninger for at forsørge barnet.

Jeg mener derfor ikke, at der i tilfælde, hvor en enlig adopterer et barn, er tale om en social begivenhed, som skal udløse offentlige ydelser. Beslutningen om at adoptere alene er tværtimod udtryk for et bevidst valg, som den enkelte må tage konsekvenserne af.

Regeringen kan derfor ikke støtte et beslutningsforslag, der skal give eneadoptanter ret til det særlige børnetilskud.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ministeren. Og der er et par korte bemærkninger, først fra hr. Simon Emil Ammitzbøll.

(Kort bemærkning).

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Vi har i Folketingets Retsudvalg og i Folketingets Socialudvalg fået en henvendelse fra foreningen Adoption & Samfund, som jeg godt